

וכי כרי קמי' כר' יאשע נמה ני : ומד כשמיס : זבחיך שמיס : שכן פליג' הילכך חשיבא ומחמירין בה : אס כן . דכולי אהא למימר דמס מחיר בשך באכילה ולא למימר דס אע"פ שאין בשך : לכסוב ובשר זבחיך פאכל וסדר וסדס ישפך . והוי משמע נמי והדס ישפך תורה אור תמלה קודם לאכילה דהא לא כתיב והדס תשפוך מאי שנה לאקדמיה לרס זבחיך ישפך כרישא : ש"מ . למדרש ודס זבחיך ישפך מכ"מ : אימורים דכי לימנסו לא מעכבי . וכגון נטמאו או אבדו לא מעכבי אכילת בשך כדאמרן בתמיד נחטט (לעיל דף נטו): כי אימנסו מעכבי . אכילת בשך כדאמרן ההס : דס דכי לימנסו מעכב . דהא תרזויהו מודו אס אין דס אין בשך דמתלת הקדש הן נחשרין וכפרה אינה בזה אלא בדם וכפרה משולחן בזה קא זכו וכיון דכפרה לימנסו איסורא להיכא אול : לימנסו דלא כרי' יאשע . אמילתיה קא מהדר זבחיך ישפך כדכתיב ברישא ועשית

זשאיך בשך ניטר בתכניה עד שיורק הדס : תימה תימה דוקח שלמים דלית ביה תרי אכילות אבל עולה מנלן דלימנסו כי היכי דלית בה מעילה אחר שזרק הדס כדחנן במעילה כפרק חטאת העוף (דף טו) לית בה נמי מעילה קודם זריקה דהאי קרא בשלמים כתיב וי"ל דר"א לא חשיב הך חומרא ורשב"א מתרין דר"א יליף עולה מקל וחומר דר' יאשע ובשלמים טרח וכתב לה קרא כדאמר בסמוך : עומר ושתי הלחם דליכא עולין מאי איכא למימר . ור"ס ובשתי הלחם מה טיף בלין כגומאסה ויש לומר משום טעפה דלית בהו : קסבר ר' יאשע הלין מרלה על העולין . ור"ס לענין מה מפיך קרא בעולה אס אין בשך אין דס הלא הלין מרלה ויש לומר לענין אבדו וטרקו דלא מרלה לין : כי אמר ר' יאשע דבזבחים כמדות לא אמר . השתא משתי הלחם לא תירין כלסם וכללו הכי פריך שפיר : אלא פשיטא ר' יאשע קמני לה . תימה לרשב"א אמאי לא משני כדלעיל כמות ר' יאשע דבני תרתי ולא כמות ר' יאשע דליתו ס"ל הלין מרלה על אכילות ואן סבירא לן דלא מרלה : הא

רבינו תנאל

בשר שנאמר ורס ובחין ישפך ומה אני מקיים ועשית עולותיך הבשר והדס ללכך כי הבשר נזרק על בני המזבח כמו הדסו ואמר אירי יש בין כבש למזבח שאינו יכול לעבור ועוסר כבש וזרק על בני המזבח והאי דכתיב והבשר תאכל בא ללכך שאין הבשר נאכל אלא אחרי שזרוקו דס (המזבח) [המזבח] כדכתיב ורס ובחין ישפך ורס והבשר תאכל וסרלא כתיב והבשר תאכל ברישא והדר ורס ובחין קדש ורס והבשר כדכתיב ועשית עולותיך הבשר והדס ש"ס דרס ישפך לעולם ס"ס ואם יש בשר יאכל אחריי ואם אין בשר דאי לאכילה אינו מעכב הדס ואם נאמר משמענו ל' [ירושע] (יהודה) היא והנה הוא לית ליה כי הציץ מרצה על אכילות וכו' דאמרן ד' אליעזר לברו הוא דאית ליה האי סברא והכי אתו האי המשנה דרביס במסאסה ואמרין אמיל תימא ר' ירושע קסבר הציץ מרצה על העולין כלומר אמילו קריבין כשהן סמיאין הציץ מרצה בשלמא ובחיס איכא אימוריהן שהן עולין אמילו סמיאין וגם הדס נזרק והציץ מרצה אלא עומר ושתי הלחם דקתני באין כפיטאה וליכא בהו תרתי שהן עולין אסאי באין כפיטאה ושני' לא בעי ר' ירושע אלא בזבחים אבל במנחות אית ליה קיטץ אף על פי שאין שירים : אינו והתני במנחות פ"ג נפסאו שיריה נשרפו שיריה אבדו שיריה כמות ר' אליעזר כשהיה כמות ר' ירושע פסולה ככלל דכי היכי דפליגי בזבחים הכי [ננין] פליגי במנחות ומשני' האי תנא דמנחות שנתא כמות ר' ירושע דבעי תרתי ולא כמות ר' ירושע דאלו ר' ירושע בזבחים בעי תרתי במנחות לא בעי תרתי ואקשי' וטאן האי תנא דקאי בשפת ר' ירושע דבעי תרתי ומחמיר סמי מניה דבמנחות נמי בעי תרתי ועוד תניא א"ר יוסי [רואה אני] דרבי ר' אליעזר בזבחים ודברי' ירושע בזבחי' דבי' ירושע בזבחים ודברי' ר' ירושע

והני תרי קראי למה לי חד בעולה וחד בשלמים וצריכא דאי כתב רחמנא בעולה הוה אמינא עולה היא דחמירא שבן כליל אבל שלמים דלא חמירי אימא לא ואי כתב רחמנא שלמים הוה אמינא אדרבה דאית בהו שתי אכילות אבל עולה דלית בה שתי אכילות אימא לא קמ"ל ור' אליעזר נמי הכתיב והבשר תאכל אמר לך ההוא מיבעי ליה "שאיין הבשר מותר באכילה עד שיורק הדס אי הכי אימא כוליה להכי הוא דאתא דס אע"פ שאין שם בשר מנלן אמר לך אם בן נכתוב רחמנא הבשר תאכל והדר ורס זבחיך ישפך כדכתיב ברישא ועשית עולותיך הבשר והדס מאי שנה דאקדמיה דרס זבחיך שמע מינה דס אע"פ שאין בשר ושמע מינה שאין הבשר מותר באכילה עד שיורק הדס ור' ירושע אין הבשר מותר באכילה עד שיורק הדס *קל וחומר הוא ומה אימורין דכי ליתנהו לא מעכבי כי איתנהו מעכבי דס דכי ליתיה מעכב כי איתיה לא *מילתא דאתיא בקל וחומר מרה וכתב לה קרא ור' ירושע *כל היכא דאיכא למדרש דרשינן השתא לימא מתני' דלא כרבי ירושע דכיון דאמר בעינן תרתי וציץ אאכילות לא מרצה היכי אתי כפומאה אפילו תימא רבי ירושע אלא קסבר רבי ירושע הציץ מרצה על העולין הא תינה זבחים דאיכא עולין אלא עומר ושתי הלחם דליכא עולין מאי איכא למימר אמרי כי אמר רבי ירושע נמי דבעינן תרתי בזבחים במנחות לא אמר ובמנחות לא אמר *והתנן נטמאו שיריה אבדו שיריה כמות רבי אליעזר כשיריה כמות רבי ירושע כמות רבי ירושע דליתו ס"ל הלין מרלה על אכילות ואן סבירא לן דלא מרלה : הא

כל שבן דמעכב ורבי אליעזר קרא ור' ירושע *כל היכא דאיכא למדרש דרשינן השתא לימא מתני' דלא כרבי ירושע דכיון דאמר בעינן תרתי וציץ אאכילות לא מרצה היכי אתי כפומאה אפילו תימא רבי ירושע אלא קסבר רבי ירושע הציץ מרצה על העולין הא תינה זבחים דאיכא עולין אלא עומר ושתי הלחם דליכא עולין מאי איכא למימר אמרי כי אמר רבי ירושע נמי דבעינן תרתי בזבחים במנחות לא אמר ובמנחות לא אמר *והתנן נטמאו שיריה אבדו שיריה כמות רבי אליעזר כשיריה כמות רבי ירושע כמות רבי ירושע דליתו ס"ל הלין מרלה על אכילות ואן סבירא לן דלא מרלה : הא

שנאה להודיענו בה דברי רבי אליעזר דלמדנו כשירה בתמיה פשיטא השתא י"ל כו' אלא פשיטא על כרחיך ר' יאשע פליג' עלה ולאשמעינן דרבי יאשע פסול בה תניא ולכותא אשמעינן דאף על גב דליתא בעינא פסול : ולא על סטולין . דהיינו חלב דלוי מרזי אחד מינייהו אמאי פסול : אלא לא קשיא . מתני' ורבי יאשע מתני' דיעבד ור' יאשע לכתחלה תרתי בעי וזי' אייתיה מהכשר דיעבד : נפסל . כטבול יוס : חדא דפסול דיעבד משמע כו' . התקפחא היא : ועוד . אי נמי משמע פסולה להקטיר קומלה לכתחלה מתני' בלין לכתחלה קתני : אלא

כ"א ע"ב

[לעיל י"ח : וש"ס] [קדושין ד' : מילין קמ"א]

מנחות ע' . כו' ע"ב

[לקמן ע"ח]

ס"ח ל"ג

[לקמן ע"ט : לעיל ס"ב]

[לעיל לד' : זבחים קד' .]

הגהות הב"ח (ה) גמ' אין הלין מרלה לא על העולין : (ב) רש"י ד"ה אי הכי יעטמו שריס לר' יאשע כ"ל ומינות כיון דניעטמו נתקח : דברי